ZBABĚLOST - MIKY KLOBOUK

```
AMI               E                      AMI
HLAVA NA KRKU ZAČÍNÁ,SE JAK KOROUHVIČKA KROUTIT,
                       E                    AMI
NOHY SE BORTÍ JAK LAVINA,JAK KDYBY BYLY Z PROUTÍ.
DMI                        AMI
DO HLAVY JAK NEZVANÝ HOST,ŠKRÁBE SE PODLÁ ZBABĚLOST,
DMI       AMI       E      AMI
NAŠEPTÁVÁ,A K OBĚTI SVÉ SE LÍSÁ.
DMI                           AMI
SE STRACHEM SPOLU STAVÍ MOST,ODVAHY PRÝ UŽ BYLO DOST,
DMI            AMI      E    AMI    E
JAK STARÁ RÁNA,ZAČÍNÁ V TĚLE HNÍSAT.PAK ŠEPTÁ:

NA SLABÉ CO POZOR NEDÁVAJ,NA TY DONÁŠEJ A ŽALUJ,
JEN AŤ JIM HLOUPOST ZAMÁVÁ,MOCNÉ VŠAK PŘED ZLÝM VARUJ.
TYRAN Z TVÉ PRÁCE BUDE ŽÍT,JAK V BAVLNCE SE BUDEŠ MÍT,
A PRAVDĚ,TÉ NASTAVUJ JEN ZÁDA.
ŽE NA TEBE LIDÉ BUDOU KLÍT,STRACH Z TEBE BRZY BUDOU MÍT,
VYŠKRTNI NAVŽDY,HLOUPÉ SLOVO ZRADA.

PO ZEMI CHODÍ ZBABĚLOST,SE STRACHEM RUKU V RUCE,
JAK ZUBY PSA,KDYŽ HRYŽE KOST,VRÁŽÍ DO NÁS SVÉ RUCE.
TĚM SLABÝM CO SE NEBRÁNÍ,HRŮZU JAK SMRT JIM NAHÁNÍ,
KAŽDÝ JIM MUSÍ,JEDNOU PODLEHNOUT.
JEN SILNÍ SE JIM UBRÁNÍ,TY MOCNÍ SILOU ROZHÁNÍ,
JAK PLYN JE DUSÍ,A VŠUDE S NIMI JSOU.

ŽE VYTRÁCÍ SE ODVAHA,POHODLÍ S SEBOU NESE,
SNAD MOZEK V HLAVĚ ROZTÁVÁ,PRAVDU UŽ NEUNESE.
KDYŽ PÁN NA BÍLOU ŘEKNE MODŘ,JEN MÁLO LIDÍ VEZME ZLOST,
SNADNĚJŠÍ,JE HLOUPÉ POKÝVÁNÍ.
(:TU RADUJE SE ZBABĚLOST,JAK NAD NÁMI JI ROSTE MOC,
ŘÍKÁ LIDÉ? NO TI JSOU K ZULÍBÁNÍ:).
```